

HERALDO

Eldonanto: Belga Esperanto-Instituto, K.S., Antwerpen, Belgujo.

Redaktoro: Teo JUNG.

Adreso de la Redakcio-Administracio: Harstenhoekweg, 223, Scheveningen, Nederl. — Al infompetoj aldonu resp. kuponon!

DE ESPERANTO

OFICIALA SEMAJNA ORGANO DE INTERNACIA ESPERANTO-LIGO

Abonprezo (antaŭpage): tutjara abono Bfk. 108.— (Hfl. 6.80) aŭ egalvaloro en alia valuto; trimonata Bfk. 27.— (Hfl. 1.70); unumonata Bfk. 10.— (Hfl. 0.60). Ĉiu abono povas komenciĝi nur en la komenco kaj finiĝi nur en la fino de iu monato. — Internacian poŝtan respondkuponon ni akceptas po Hfl. 0.12½.

Anoncoj: unumilimetra kolonero (62 mm. larĝa) kostas Bfk. 1.— (Hfl. 0.06).

Anoncetoj (nur antaŭpage): ĝis 20 vortoj aŭ mallongigoj Bfk. 10.— (Hfl. 0.60); por ĉiuj pliaj 10 vortoj komencitaj Bfk. 5.— (Hfl. 0.30) pli.

Pagojn kaj ĉiujn korespondojn, manuskriptojn ktp. direktu ekskluzive al *Heroldo de Esperanto* (Teo Jung), Harstenhoekweg 223, Scheveningen, Nederlando. — Ne presitajn manuskriptojn ni resendos, se respondkuponon estis aldonita.

N-ro 19 (975)

DEKNAŬA JARKOLEKTO

15 Majo 1938.

Ĉu "Esperanto nedezirata?"

Instrua fakto

Pri la angla-itala interkonsento la franca teksto grave diferencas de la angla.

En la gazeto de Paris: « Le Matin », troviĝas la sekvanta artikolo pri la protokolo de la kunveno de la anglaj kaj francaj ministroj, kiu ĵus okazis en Londono:

« ... Pri la anglo-itala interkonsento la angla teksto estas: „ The french ministers welcomed this contribution to European appeasement... ”, kies traduko devus esti: „ Les ministres français ont considéré comme la bienvenue cette contribution à l'apaisement européen ”; dum la franca teksto estas: „ Les ministres français ont approuvé cette contribution... ”. Sekve la angla teksto estas pli varma ol la franca. »

Pli gravolore tiu nuanco estas la diferenco inter la tekstoj, ĉar, laŭ la franca teksto, ŝajnas, ke la francaj ministroj rajtus aprobi aŭ malaprobi agon de la angla registaro; dum la angla teksto diras nur ke ili „kuzure konstatis tiun agon. Felice la anglo ne komprenas la francan tekston, kiu povus prave ofendi ilin.

« ... Pri la centra Eŭropo, la angla teksto parolas nur pri la ago entreprenota, ... por trovi bazon (find the basis) de paca kaj justa solvo de la problemoj ekzistantaj en tiu regiono, dum la franca teksto parolas pri certigado de tiu solvo (assurer la solution)... »

Do la anglaj ministroj serĉas la solvon, dum la francaj, kiuj trovis ĝin, opinias ke ĝi devas esti aplikata.

En la du temoj estis miskompreno malgraŭ ĝisfunda deziro interkompreniĝi; kvankam ne-grava, ĝi pruvas utilecon de Esperanto, kiu nur povas forigi tiujn, danĝerajn en elblaj okazoj, erarojn, en la diplomatiaj kunveno.

Roller de l'Isle.

*

Angla universitata profesoro skribas al pola scienca revuo pri sia sperto en internacia kongreso.

Grava revuo « Organon », internacia revuo dediĉita al la « Scienco de la Scienco », eldonata de la Instituto Miĉowski por Kuraĝigo de Sciencaj Laboroj en Varsovio, sendis antaŭ internacia kongreso al multaj spertuloj en diversaj landoj. La respondoj estas nun publikigitaj en la revuo (volumo II, 1938, paĝoj 133-236). Post la demandoj precizaj oni invitis notojn pri la ĝenerala aranĝo. La sekvanta citaĵo estas respondo al tiu invito, sendita al la nomita revuo de s-ro C. B. Fawcett, « Professor of Geography, University College », Londono. Ni represas ĝin kun ĝia esperantlingva traduko.

My experience of a number of international congresses, in geography and kindred subjects, has convinced me of the utility of multilingual discussions. Too few men are sufficiently at home in a foreign language to be able to use it effectively in the quick give-and-take intercourse of a vigorous discussion. So in practice a multilingual discussion usually degenerates into a number of distinct, and often not very closely related, contributions to the topic.

This opinion is fortified by a comparison with unilingual congresses, in Britain and in the United States, where I have experienced valuable and vigorous discussions.

Hence I would suggest that organizers of international scientific co-operation should study the possibilities of an agreed common language for congresses. It is obviously impossible, in the nationalistic world of today, to give such a status to any one national language. An acceptable common language for scientific intercourse must be a neutral language, the one effective language in this category is Esperanto. I have made some study of it with this purpose in mind; and I am convinced that it merits the serious attention of all who wish to forward intellectual co-operation among the several peoples of the world.

*

(Traduko.)

Mia sperto en multaj kongresoj internaciaj, pri geografio kaj najbaraj fakoj, min konvinkas pri la senutileco de diverslingvaj diskutadoj.

lometo da homoj sciopovas fremdan lingvon sufiĉe bone por uzi ĝin kompetente dum la viva interŝanĝo de vigo diskutado. Tial, fakte, diverslingvaj diskutadoj ĝenerale iĝas grupo da apartaj, kaj multokaze ne tre rilataj, kontribuoj al la temo.

Tiu ĉi opinio estas fortigita de komparo kun unulingvaj kongresoj, en Britlando kaj Usono, en kiuj mi spertis valorajn kaj viglajn diskutadojn.

Tial mi volas sugesti al organizantoj pri koooperado internacia scienca ke ili studu la eblon de unu konsentota komuna lingvo por kongresoj. Evidente oni ne povas, en la hodiaŭa mondo naciisma, doni tian rangon al iu ajn nacian lingvon. Komuna lingvo akceptebla al scienculoj devas esti neŭtrala lingvo. La sola efektiva lingvo en tiu ĉi kategorio estas Esperanto. Mi iam studis ĝin, pensante pri tiu ĉi celo; kaj mi estas konvinkita ke ĝi indas la seriozan atenton de ĉiuj kiuj deziras antaŭhelpi la koooperadon intelekta inter la diversaj popoloj de la mondo.

*

Komplika procedo ĉe litovaj-polaj traktadoj.

Litova samideano sendis al ni eltondajon el

ĵurnalo « XX Amzius », n-ro 96 (551) de 30.4.1938, kun traduko de jena paragrafo pri la litovaj-polaj traktadoj:

En Kaunas laboradis du litovaj-polaj komisionoj: a) pri poŝta, b) pri telefona, telegrafa kaj radia komunikado. Oni interkonsilis preskaŭ ekskluzive france kaj, de tempo al tempo, estis uzataj germana kaj rusa lingvoj. La 30-an de aprilo la komisionoj transigadis la france skribitajn tekstojn kaj tradukis ilin litoven kaj polen.

*

Gesamideoj, ni intencas, al la rubriko: Ĉu « Esperanto nedezirata »? provizore doni konstantan lokon en nia gazeto, kondiĉe ke vi liveru al ni sufiĉe da materialo. Kiel ni klarigis en n-ro 17, en tiu rubriko ni intencas publikigi faktojn kiuj evidencigas la nebran dezirecon de internacia helpa lingvo. Tiuj faktoj liveru al niaj propagandistoj kaj fervoruloj plian armilon por ilia batalo. Esperanto do en viaj naciaj ĵurnaloj kaj revuoj, ĉu vi tie ne trovas ian mension pri malfacileco de interkomprenigo pro lingvaj kaŭzoj! Kont-olu diverslingvajn prospektajn pri miskomprenigaj aŭ eĉ ridigaj eraroj! Sed, ni petas: NUR FAKTOJ! Indiku la fontojn, kie vi trovis la koncernajn komunkaĵojn! Ankaŭ el via propra sperto rakontu, sed mallonge!

Konata profesoro, amiko de Esperanto:

Ernst Felix Petritsch 60-jara

Prof. Ing. E.F. Petritsch, kiu estas korifeo en sia fako (elektra tele-komunika tekniko) kaj prezidanto de la terminologia komitato de la Aŭstria Normiga Komitato (ÖNA), fariĝos la 21-an de majo 60-jara. Je tiu okazo ankaŭ nia redakcio (kaj ni kredas ke ĉi-kaze ni povas diri: en la nomo de la esperantistaro) esprimas al la estimata profesoro niajn korajn gratulojn kaj bondeziron. La 18.4.1934 Prof. Petritsch fariĝis, en la kadro de la Esperanto-servo por la eksterlando en Vieno, radio-paroladon pri « Lingvonormigo per Esperanto en scienco kaj tekniko », kaj ankaŭ « Heroldo de Esperanto » povis en la jaro 1935 (n-ro 46) publikigi artikolon de li.

Ĉi-sekve ni publikigas artikolon, afable disponigitan al ni de nia konata samideano kaj kompetentulo sur lingvonormiga kampo, D-ro Eugen Wüster.

Unu el la plej aktivaj komitatoj de la Aŭstria Normiga Komitato estas la komitato por terminologio. Kaj unu el la plej aktivaj membroj de tiu komitato estas ĝia prezidanto, Prof. Ing. E.F. Petritsch.

La 21-an de majo, la membroj de la terminologia komitato respektive kaj dankeme memoros sian prezidanton, kaj kun ili multaj aliaj homoj en kaj ekster la nova Germana Regno. Ĉar en tiu tago plenumos pionira inĝenieroj, multvojaĝinta pensulo kaj naturamiko, granda kaj helpema homo la sesan jardekon de sia fruktodona vivo.

La eksteraj epokoj de lia vivoj estas rapide denombreataj: edukigo ĉe gimnazio en Trieste, poste ĉe la Teknika Altlernejo kaj ĉe la Universitato en Vieno. De tiam influa kunlaborado ĉe la planado kaj evoluigo de la elektraj interkomunikaj retoj de Atistrio (1900-1919) kaj Nederlando (1920-1927). Ekde 1928 regula profesoro ĉe la Teknika Altlernejo Wien; kreado de la Instituto por Telekomunika Tekniko, la plej grandmezura tiuspeca instituto en Eŭropo.

Sed la laboroj kaj mondbildo de Pe-

tritsch ne haltis ĉe la evoluigo de unuopaj teknikaj instalaĵoj ligitaj al difinitaj materialoj kaj loko. « Pli kaj pli klare evidentiĝas, ke la tuta teknika informarimedo, komencante de la presarto, skribmaŝino, fotografio, ĝis la gramofono, sonfilmo, telegrafo, telefono, radiofonio, telegrafado kaj televido formas grandan unuecon. Ĉiujn ĉi teknikajn kampojn oni povas trakti laŭ la samaj vidpunktoj, ili reciproke sen fekundigas, transiras unu en la alian. Tiuj ĉi novaj interkomunikaj rimedoj, kiuj ebligas, ĉion videblan kaj aŭdeblan transporti je laŭvolaj distancoj kaj al laŭvolaj lokoj, estas la plej valora donaco de la tekniko al la homaro. Ĉar ili tuŝas la plej gravajn fundamentojn de la kulturo: la reciprokajn interkomprenojn de la homoj. »

Kaj do, kiel krema servanto de la reciproka komprenigo inter la homoj, Prof. Petritsch estas ne nur la instruanto de generacio de telekomunikaj inĝenieroj, ne nur la prezidanto (unua aŭ dua) de la « Urania » en Vieno, de la societo por teknika popoledukado kaj de la Leo-Societo, sed ankaŭ prezidanto de la ÖNA-komitato por terminologio.

En multaj kunsidoj tiu ĉi komitato, de kelkaj jaroj, sekvas vastajn celojn: kunlaboro kun samspesaj komitatoj en aliaj landoj estas fondota internacia difina verkego de la teknikaj-sciencaj difinoj, kaj por tiuj ĉi difinoj estas kreata unueca terminologio, ĉerpota el la komuna lingvoterminologio de l' okcidentaj popoloj. Kelkfoje la ondoj de l' opiniodiferencoj levigas tre alte, kaj iufoje interkonsento ŝajnis neebla. Sed hodiaŭ ni jam scias, ke sub la fak-kaj homsperta gvidado de Petritsch ankaŭ tiu ĉi fratproblemo de l' komunika tekniko iutage estos definitive solvita.

E. Wüster.

La nunjaraj libertempejoj

Ankaŭ nunjare la nombro de lokoj, kiuj decidis aranĝi internaciajn libertempejojn esperantistajn, estas granda. Ni jam informis detalete pri la danaj: *Helsingör* kaj *Ry*, kaj ni jam publikigis anoncojn ankaŭ pri *Lázne Bělohrod*, la ĉarma kaj Esperantema ĉeĥoslovaka banurbeto. Intertempe ni ricevis informojn pri la nunjaraj aranĝoj en la *Arnhem Esperanto-Domo*, pri internacia semajno kaj perfektiga kurso en *Malo-les-Bains* (Francujo) kaj, laste, ni aŭdis ankaŭ pri esperantista somerrestadejo en *Budapest*, la « Régino de Danubo ». Krome, UEA projektas aranĝo de libertempo en *Brunnen* (Svislando).

Bedaŭrinde nia loko ne sufiĉas, por samtempe publikigi detalajn informojn pri ĉiuj aranĝoj. Ni do presas hodiaŭ nur informojn pri la aranĝoj en *L. Bělohrod* kaj *Arnhem*, en la venonta numero pri *Malo*, kaj same en la venonta (aŭ postvenonta) numero pri *Budapest*, — tio estas laŭ la vico, laŭ kiu alvenis ĉe ni la koncernaj informoj.

La aranĝoj en *L. Bělohrod*.

En la « esperantista libertempejo » *Lázne Bělohrod*, kiu jam dum pluraj jaroj sukcesplene organizis amikan kunrestadon kaj diversajn kursojn, ankaŭ nunjare okazos (10.-24.7.):

1. Kurso por progresintoj, dum kiu oni parolos nur Esperante.
2. Kurso por Ĉeĥ-metodaj instruistoj.
3. Elementa Ĉeĥ-metoda kurso.

La kursoj okazos en la salonego de la urba konsilantaro kaj estos gvidataj de la konata rumana samideano D-ro S. Pragano. Kostoj por plena 14-taga pensiono kaj kurzkotizoj de 600 ĝis 800 kronoj ĉefaj, eventuale malpli. Petu

Unu Refuto ĉiusemajne

La kontraŭuloj asertas

ke Esperanto estas nebezona, ĉar la homaro ĝis nun vivadis sen ĝi, kaj ĝi do povas ankaŭ estonte vivadi sen ĝi.

Fakte! Sed kiu kuraĝos ankoraŭ paroli pri progreso kaj kulturo? La homaro ĝis post la mondmilito vivadis ankaŭ sen radio, kaj ĝi do estus povinta vivadi sen radio same bone en la nuna tempo kaj en la estonteco. Nijaj ge-avoj, kaj multies gepatroj, vivis sen aviado, eĉ sen aŭtomobilismo; do ankaŭ ni kaj niaj ididoj povus vivi sen aeroplanoj, eĉ sen aŭtomobiloj. Multaj el ni, estante infanoj, en nia urbo aŭ vilaĝo ne konis elektran aŭ garbon, nek telefonon, nek aŭtomobilon, — ni kapablus vivi perfekte sen ĉi. Sed nun?

Aklamante progreson, oni ne povas ne akلامي ankaŭ la internacian help-lingvon. Kiu volas kontraŭbatali Esperanton, tiu devas kontraŭbatali ankaŭ aviadon, aŭtomobilismon, kinematografion, radion, televidon, kaj entute ĉion kio levas la nuntempan homaron super tiun de la ŝtonepoko, aŭ, plie, kio levas la homon super la nivelojn de besto.

